

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Prologvs.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

PROLOGVS.

E cui sit uostrum mirum, cur partes seni
 N Poeta dederit, quæ sunt adolescentium:

Id primū dicam: deinde, quod ueni, eloquar.
 Ex integra Græca integram comœdiam
 Hodie sum acturus Heautontimorumenon,
 Duplex quæ ex argumento facta est simplici.
 Nouam esse ostendi, & quæ esset. nunc, qui scripserit
 Et cuius græca sit, ni partem maxumam
 Existimarem scire uostrum, id dicerem.
 Nunc, quam ob rem has partes didicerim, paucis dabo.
 Oratorem uoluit esse me, non prologum:
 Vestrum iudicium fecit: me actorem dedit.
 Sed hic actor tantum poterit à facundia,
 Quantum ille potuit cogitare commode,
 Qui orationem hanc scripsit, quam dicturū sum.
 Nam quod rumores distulerunt maleuoli,
 Multas contaminasse græcas, dum facit
 Pauca latinas: factum hic esse id non negat,
 Neque se id pigere, & deinde facturum autumat.
 Habet bonorum exemplum: quo exemplo sibi
 Licere id facere, quod illi fecerunt, putat.
 Tum quod maleuolus uetus poeta dictitat,
 Repente ad studium hunc se applicasse musicum,
 Amicum ingenio fretum, haud natura sua:
 Arbitrium uestrum, uestra existimatio
 Valebit. quam ob rem omnes uos oratos uolo,
 Ne plus iniquum possit quàm æquum ratio.
 Facite, æqui sitis, date crescendi copiam,

Novarum

H E A V T O N

Nil opus fuit monitore : iamdudum domi ,
 Aiunt , præsto apud me esse : egomet conuiuas moror ,
 Ibo adeo hinc intro . sed quid crepuerunt fores ?
 Hinc à me quisnam egreditur ? huc concessero .

ACTVS PRIMI SCENA II.

CLITIPHO, CHRÉMÈS.

Nil adhuc est , quod uereare Clinia : hande
 n quaquam etiam cessant :
 Et illà simul cū nuncio tibi hic ego affuturam
 Hodie, scio . proin tu sollicitudinem istam falsam, quæ te
 Excruciat , omittas . Ch. quicum loquitur filius? Cl. pa
 ter adest ,
 Quem uolui . adibo . pater opportune aduenis .
 Ch. Quid est? Cli. hunc Menedemum nosti ne nostrum uir
 cinum? C. probe .
 Cli. Huic filium scis esse? Ch. audiui , in Asia . Cli. non est
 pater , apud
 Nos est . Ch. quid ais ? Cli. uenientem , è naui egredien
 tem adduxi illico
 Ad cenam : nam mihi magna cum eo iam inde usque
 à pueritia
 Sèper fuit familiaritas . Ch. uoluptatè magnã nuncias .
 Quàm uellem Menedemum inuitatum , ut nobiscum ho
 die esset amplius ,
 Ut hanc lætitiã nec opinanti primus ei obijcerem domi :
 Atque etiam nunc tempus est . Cli. caue faxis : non est
 opus pater .